

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus VII. De Juramento calumniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-63440)

TITULUS VII.

De Juramento Calumniæ.

SUMMARIUM.

1. Quid sit juramentum calumniæ, & malitiæ.
2. In quibus causis præstandum, & quid operetur.
3. A quibus sit præstandum.

POst vel cum litis contestatione præstari, si I
exigatur, ab Actore & Reo debet Jura-
mentum Calumniæ (scilicet vitandæ in
Processu) Alyd für Gefährde / quo Pars litigans
jurat sequentia. 1. quod credat (adeoque est
juramentum credulitatis, non veritatis seu scien-
tiæ) se fovere justam causam. 2. quod in Judicio
interrogatus veritatem dicere velit. 3. nec falsa
probatione uti. 4. nec Judici nec alteri dare vel
promittere quidquam ad corrumpendum Judi-
cium. 5. nec superfluas dilationes petere in frau-
dem & protelationem litis. Per has quippe cau-
telas censetur evitari calumnia; nam calumniari
in Civilibus causis est alios scienter & per frau-
dem vexare inquis litibus, vel illas per frustra-
tiones protelare. Differt à Juramento mali-
tiæ per hoc, quod istud exigatur solum super ar-
ticulo particulari, & toties, quoties oritur suspi-
cio specialis de mala alterius fide, aut fraude, exi-
gi possit: Juramentum vero calumniæ tantum se-
mel (vel initio, vel saltem ante conclusionem in
causa)

causa) ac simul super tota causa generaliter praestari debeat. Quoad alia ferè convenient.

2. Dico 1. Juramentum calumniæ in omnibus causis, etiam Summariis, ita necessariò praestandum regulariter est, si ab alterutra Parte exigatur, ut ejus omissio vitiet Processum. c. 1. 2. b. t. in 6. Clem. s̄aþe de V. S. §. citationem l. 1. 2. C. de iur. propter cal. Atque si Actor recusat, cadit litigie, si Reus, habetur pro confessio (interveniente tamen sententia Judicis hanc pœnam infligentis) c. fin. b. t. l. 2. cit. §. 6. 7. Si autem praestatur juramentum calumniæ, liberat à calumnia præsumpta. Objic. 1. Si juramentum calumniæ solùm tunc necessariò praestandum est, quando alterutra Pars exigit, poterunt Partes ei renuntiare: sed hoc est falsum, & contra l. 2. cit. §. 4. quia introductum est propter bonum publicum, & ejus omissio repugnat bonis moribus, utpote fovens fraudes & malitiam hominum. 2. Si Pars, à qua exigitur hoc juramentum, & non præstatur, cadit instantiā vel habetur pro confessa, tunc etiam id continget, quando Procurator præstare recusat. arg. c. fin. de Confess. in 6. sed hoc videtur nimis durum; ergo. q. ad 1. poterunt renuntiare tacitè. C. Ma. expressè N. Ma. ista prohibetur d. l. 2. illa permittitur c. 1. b. t. in 6. Neque per tacitam renuntiationem, sicut per expressam, foventur fraudes, & datur libertas calumniandi, quia tacitè remissum adhuc exigi potest ab altera Parte usque ad conclusionem in causa, & à Judice imponi usque ad sententiam; in hoc igitur casu plus operatur tacitum quam expressum. An verò per consuetudinem abrogari possit exactio juramenti calumniæ,

nix.

næ, disputant DD. Ego inclino in affirmativam, si consuetudo est immemorialis, vel aliunde rationabilis propter periculum perjuriorum. Indò non desunt, qui testentur, defacto in quibusdam locis abrogatam esse in praxi, utrì rarissimum juramenti hujus usum esse in inferiori Austria, & non nisi in causis Revisionum, & apud Consistoria Ecclesiastica in causis appellationum adhuc præstari testis est D. Greneck. *ad h.t. n. 3.* In causis criminalibus, ubi agitur de vita & sanguine, à Reo rectè non exigitur juramentum calumniæ propter manifestum periculum perjurii. *Ad 2. N. sequel.* cum communiori ex *l. un. §. 2. ff. si quis jus dicenti,* ex qua colligitur, delictum personale procuratoris non debere nocere domino innocentio. In *c. fin. cit.* non de juramento calumniæ, sed de articulis positionalibus, ad quos respondere recusat Procurator, sermo est: quæ culpa non tam personalis est, quam realis, respiciens ipsam litem & merita causæ, adeoque & Principalem onerat.

Dico 2. Jurare de calumnia debent non solum principales personæ, Actor & Rens. *c. 3. h.t. l. 2. cit. junct. Auth. Principales.* licet Clerici sint vel Religiosi aut Episcopi, si in propria persona & coram Ecclesiastico Judice proprio litigent. *c. 5. & fin. h.t.* Sed etiam 2. procurator particularis, si habeat mandatum speciale. *c. 2. & fin. eod. in 6.* qui proin duplex præstare tenetur juramentum calumniæ, unum in animam propriam, alterum in animam sui principalis. 3. qui generalem bonorum alienorum administrationem habent, & nomi-

nomine aliorum litigant, uti Syndici & Oeconomi nomine Universitatum, Tutores & Curatores nomine Pupillorum & Minorum. c. 4. 6. 7. b.t.X.
at isti jurant tantum in animam propriam, ne-
digent mandato speciali. 4. Advocati. l. 14. s. l.
C. de Judic. si tamen in susceptione muneric
stiterunt juramentum generale, non jurant de ca-
lumnia in singulis causis vi consuetudinis.

TITULUS VIII.

De Dilationibus.

SUMMARIUM.

1. *Quid, & quinplex sit Dilatio.*
2. *An sit in potestate Judicis prolongare, abbre-
viare, prorogare, vel novas concedere dilata-
tiones.*
3. *Quis illarum sit effectus.*

Dilatio, prout est hujus loci, definitur esse justum temporis intervallum ad aliquem actum Judiciale melius expediendum, Reo vel Actori datum à Lege, vel à Judice, ut fit ordinariè, vel ex conventione Partium. Est quadruplex. 1. Citatoria, quæ in jus vocatis conceditur ad comparendum, habetque de Jure terminum 10. dierum, vel, si distantia vocatorum est magna. 30. si est simplex, &c., si citatus prius non compareat, ter repititur: si vero sit peremptoria, quæ tantum temporis complectitur, quantum ternæ simplices, requirit 30. dies: sed Ju-

dex